

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114226332
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5114226332.6

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: FV BREZNO 5 s.r.o., so sídlom Lazovná 53, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 597 588, zastúpeného zástupcom advokátska kancelária slivka & lečková, s.r.o., so sídlom Turčianska 16, 821 09 Bratislava, IČO: 35 913 754, proti žalovanému: Stredoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, zastúpenému zástupcom Advocatur Gémeš, Filipová & Partner AG, so sídlom Städtle 17, 9490 Vaduz, Lichtenštajnské kniežatstvo, právna forma: akciová spoločnosť, číslo zápisu: FL-0002.539.075-9, konajúca zahraničná osoba na území SR organizačnou zložkou BOOM & SMART Slovakia, so sídlom Dolná 370/6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 53 096 428 - organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby, v konaní o zaplatenie 767,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/172/2014-366 zo dňa 8. decembra 2017 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 767,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 767,50 Eur od 16.10.2014 až do zaplatenia v spojení so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania a o späťvzatí žaloby žalobcom, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie žaloby žalobcom, rozsudok Okresného súdu Žilina 19Cb/172/2014-366 zo dňa 8. decembra 2017 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 767,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 767,50 Eur od 16.10.2014 až do zaplatenia z r u š u j e a konanie o zaplatenie sumy 767,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 767,50 Eur od 16.10.2014 až do zaplatenia z a s t a v u j e .
Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov súdneho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 06.08.2014 voči označenému žalovanému domáhal zaplatenia sumy 767,50 Eur s príslušenstvom na tom základe, že žalobca je výrobcom elektriny a prevádzkovateľom zariadenia na výrobu elektriny zo slnečnej energie s inštalovaným výkonom 440kW, ktoré sa nachádza v k.ú. X., pričom žalovaný fakturoval žalobcovi odplatu za prístup do distribučnej sústavy výrobcom elektriny pripojeným do distribučnej sústavy žalovaného a to napriek tomu, že žalobca s ním nemá uzavretú zmluvu o prístupe. Platby bez platne uzavretej zmluvy podľa žalobcu sú s poukazom na nález Ústavného súdu SR protiústavné a tak došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobcu.

2. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 19Cb/172/2014-366 zo dňa 8. decembra 2017, a to v poradí prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 767,50 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 767,50 Eur od 16.10.2014 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V poradí druhým výrokom žalobný návrh v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 767,50 Eur od 15.05.2014 do 15.10.2014 zamietol. V poradí tretím výrokom bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

3. O odvolaní žalovaného Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 13Cob/47/2018-444 zo dňa 26. septembra 2018 rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/172/2014-366 zo dňa 8. decembra 2017 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 767,50 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 767,50 Eur od 16.10.2014 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v spojení s výrokom, podľa ktorého žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, potvrdil s tým, že žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

4. Vo vyvolanom dovolacom konaní, podaním dovolania žalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 1Obdo/11/2019-655 zo dňa 22. mája 2019 výrokom I. dovolanie odmietol a podľa výroku II. žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Na základe ústavných sťažností žalovaného (sťažovateľa) Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom sp. zn. III. ÚS 257/2020-256 zo dňa 14. decembra 2021 rozhodol o.i. tak, že rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/47/2018 z 26. septembra 2018 zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. Na to žalovaný uskutočnil podanie zo dňa 24.01.2022, v ktorom navrhol rozsudok okresného súdu sp. zn. 19Cb/172/2014 zo dňa 8. decembra 2017 zmeniť, žalobu zamietnuť s priznaním náhrady trov konania v rozsahu 100%.

7. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 02.02.2022, bolo podanie žalovaného doručené žalobcovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní vyjadriť.

8. Následne žalobca v podaní zo dňa 04.2.2022 označenom „SPÄŤVZATIE NÁVRHU NA ZAČATIE KONANIA“ uviedol, že v súlade s ust. § 144 CSP berie svoj žalobný návrh na začatie konania späť v plnom rozsahu a žiada súd, aby predmetné konanie uznesením v zmysle § 145 ods. 1 CSP zastavil a rozhodol o vrátení súdneho poplatku.

9. Na výzvu krajského súdu podľa ust. § 370 ods. 2 CSP, žalovaný v podaní zo dňa 8.2.2022 oznámil, že súhlasí so späťvzatím žaloby. Žiadal, aby krajský súd rozhodol o pripustení späťvzatia žaloby, zrušení rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Cb/172/2014 zo dňa 8. decembra 2017 v prvom a treťom výroku, konanie zastavil a žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) postupom bez nariadenia pojednávania pripustil späťvzatie žaloby žalobcu, rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 767,50 Eur spolu s príslušenstvom zrušil a konanie o zaplatenie 767,50 Eur s príslušenstvom zastavil. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

11. Krajský súd primárne uvádza, že postupoval v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, a to zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ktorý v zmysle ust. § 474 CSP nadobudol účinnosť dňom 01. júla 2016, keď aj v zmysle ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa ust. § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

13. Podľa ust. § 370 ods. 2 CSP súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

14. Na postup podľa ust. § 370 ods. 1, 2 CSP krajský súd skúmal, či sú splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z tohto zákonného ustanovenia, ktoré je aplikovateľné v prípade dispozície so žalobou žalobcom. Bolo zistené, že okresný súd rozhodol rozsudkom č.k. 19Cb/172/2014-366 zo dňa 8. decembra 2017. Proti tomuto rozsudku, a to výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 767,50 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 767,50 Eur od 16.10.2014 a závislému výroku o trovách prvoinštančného konania v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom zástupcu. Rozsudok Krajského súdu v Žiline, ako súdu odvolacieho, č.k. 13Cob /47/2018-444 zo dňa 26. septembra 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2018 bol zrušený Nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 257/2020-256 zo dňa 14. decembra 2021. Následne žalobca podaním zo dňa 04.2.2022 oznámil, že svoju žalobu berie v celom rozsahu späť podľa ust. § 145 a nasl. CSP a navrhol konanie zastaviť a rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku. K predmetnému späťvzatiu žaloby žalobcom došlo po vydaní, resp. rozhodnutí súdom prvej inštancie, avšak v čase, keď jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť z titulu podaného odvolania žalovaným. Krajský súd vzhľadom k uvedenému mohol rozhodnúť o pripustení späťvzatia žaloby v celom rozsahu, za súhlasu žalovaného s týmto späťvzatím, uskutočneným v podaní zo dňa 8.2.2022. Boli tak splnené zákonné

podmienky vyplývajúce z ust. § 370 ods. 1, 2 CSP, v dôsledku čoho krajský súd pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/172/2014-366 zo dňa 8. decembra 2017 vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 767,50 Eur spolu s príslušenstvom zrušil a konanie o zaplatenie 767,50 Eur s príslušenstvom zastavil.

15. O nároku na náhradu trov súdneho konania (prvoinštančného a odvolacieho konania) vyvolaným dispozíciou žalobcu zo žalobou podľa § 370 ods. 1 a 2 CSP bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k obsahu späťvzatia žaloby žalobcom bolo potrebné konštatovať, že žalobca z procesného hľadiska zavinil, že konanie muselo byť zastavené (primerane judikát Rc 49/1993 - uznesenie NS SR sp. zn. 2Obo/183/1992 zo dňa 27. októbra 1992, podľa ktorého právnej vety „...ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania“). Krajský súd preto o nároku na náhradu trov súdneho konania rozhodol tak, že žalovaný má nárok na plnú náhradu trov súdneho konania.

16. O žiadosti žalobcu o vrátenie súdneho poplatku podľa ust. § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb., s poukazom na ust. § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov rozhodne súd prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.